

«L'ome sant» (sant Ignasi a Manresa)

Romà Casanova, bisbe de Vic

A partir del pròxim 31 de juliol i fins a la mateixa data del 2022 hem de celebrar un any ignasià, en l'escaiença del cinquè centenari de la conversió de sant Ignasi de Loiola. Aquesta commemoració ens toca ben de prop a tota la diòcesi i encara més als manresans. En efecte, com de tots és ben sabut, Ignasi de Loiola, d'origen basc, vassall i perfecte cavaller, en defensa de la ciutat de Pamplona, va ser ferit en una cama. Aquest fet, que en principi podria semblar una dificultat, donada la necessitat d'una llarga recuperació, va esdevenir un començament de vida plena, ja que aquella convalescència fou l'hora de Déu per al cavaller ferit. Per mitjà de bones lectures i de pregària, anava naixent en ell el desig d'esdevenir un «cavaller de Déu». Mes el camí espiritual allí iniciat no va acabar a Loiola, on es refeia de les ferides; aquest es va fer pelegrinatge vers la llibertat autèntica: va partir sol amb la seva mula, enfilant-se cap a l'est, amb el desig d'arribar a Jerusalem.

Manresa i tota la diòcesi hem de viure aquest any ignasià amb esperit d'agraïment

En aquest camí fet, interiorment, vers la llibertat i, exteriorment, per la ruta fins a trobar un vaixell que el dugués a Terra Santa, va arribar a Manresa, passant abans per Montserrat, on s'estigué uns quants dies per poder fer una confessió general de tota la seva vida a fi de trobar-se amb la misericòrdia divina. Manresa en aquell 1522 era una ciutat d'uns mil habitants, amb una indústria artesana de cotoners. Va arribar-hi abillat com a pelegrí. Era un home jove, de complexió forta, vestit de sac fins als peus, amb un bastó a les mans i

amb un peu descalç i l'altre calçat amb una espadenya. La seva vida era la d'un pidolaire que passava llargues estones de pregària a la Seu i en altres llocs. La caritat de la bona gent el proveïa i molts l'admiraven i deien d'ell que era «l'ome sant». Fou vora el riu Cardener on va tenir l'experiència il·luminadora en el seu camí espiritual, la qual va ser el nucli inicial fonamental des del qual es va desenvolupar el seu llibre, i més que llibre, el seu mestratge, per a la vida de seguiment de Crist, els *Exercicis espirituals*.

Manresa i tota la diòcesi de Vic han de viure, doncs, aquest any ignasià amb esperit d'agraïment per l'obra de Déu en sant Ignasi en aquesta terra nostra; i, al mateix temps, també han de seguir el seu exemple en el camí de la llibertat. El discerniment a la llum de la Paraula de Déu i de l'acció de l'Esperit Sant és camí indispensable per a aconseguir-la.

